

Predica de la Krefeld

Duminică, 5 mai 2019, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Is. 12:2-5**: „...”.

Vocea mea este răgușită, nu este așa cum aș vrea. Ultima călătorie a fost foarte grea, dar Îi mulțumim Domnului din toată inima pentru scumpul și prețiosul Său Cuvânt. Fie ca Domnul să-i binecuvânteze îndeosebi pe toți frații care slujesc cu Cuvântul, să-i păstreze și să fie cu ei, pentru ca să fie vestit numai ceea ce este scris în Biblie.

Am mai avut câteva saluturi, îndeosebi din Africa de Sud. Dumnezeu face lucruri mari. Astăzi ne uităm în urmă la 73 de ani. În mai 1946 fratele Branham a primit însărcinarea. Au trecut 71 de ani de când poporul Israel este acasă în țara pe care Dumnezeu o făgăduise lui Avraam, Isaac și Iacov. Doresc să citesc câteva versete pentru ca noi să știm că Domnul a făgăduit aceasta și a împlinit-o.

Primul verset pe care îl citesc este din Zah. 2:12: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”. Aceasta este una din cele mai puternice făgăduințe din Vechiul Testament. Domnul va alege din nou pe Iuda și Ierusalimul. El va alege Ierusalimul ca să-Și poată desăvârși acolo lucrarea Sa.

Din Is. 14 citim doar începutul: „*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor*”. Noi spunem la aceasta un „Amin”.

Apoi în Ier. 16:15: „*Viu este Domnul care a scos pe copiii lui Israel din țara de la miazănoapte și din toate țările unde-i izgonise!*» *Căci îi aduce înapoi în țara lor, pe care le-o dădusem părinților lor*”. Ce siguranță avem în acest Cuvânt! Pe care o dădusem părinților lor.

Apoi Ezech. 39:27: „*Când îi voi aduce înapoi dintre popoare și îi voi strânge din țara (din țările) vrăjmașilor lor, voi fi sfințit de ei înaintea multor neamuri* (,și Mă voi dovedi ca Cel sfânt înaintea

neamurilor” – lb. germ.)”. Îi voi strânge dintre popoare și Mă voi dovedi ca Cel sfânt. Vers. 28: „*Și vor ști* („vor recunoaște” – lb. germ.) *că Eu sunt Domnul Dumnezeu lor, care-i lăsasem să fie luați prinși de război între neamuri și care-i strâng iarăși în țara lor..*”.

Este minunat că noi personal am trăit aceste lucruri. Noi am spus acest lucru aici. Ambele au loc în paralel: strângerea Israelului din toate popoarele și limbile, și strângerea adevăraților credincioși din toate popoarele și limbile. Și conform Rom. 11, mai întâi va intra numărul deplin dintre Neamuri, iar apoi va fi mântuit tot Israelul în întregime. Israelul serbează ambele: o săptămână Holocaustul; și următoarea săptămână, din 14 mai, fondarea statului Israel. De fiecare dată, cu o săptămână înainte comemorează Holocaustul în care șase milioane de oameni și-au pierdut viața. Ei sunt mulțumitori că Domnul Dumnezeu i-a întors înapoi, i-a adus înapoi în țara lor. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că toate aceste lucruri le-am trăit personal.

Scumpi frați și surori, ceea ce ne este pe inimă este faptul ca noi să devenim mulțumitori pentru harul care ne-a fost dăruit, mulțumitori pentru faptul că noi putem crede fiecare Cuvânt și mulțumitori pentru faptul că în afirmațiile fratelui Branham vedem foarte clar când el a spus ceva de la el însuși, așa cum a spus-o Pavel corintenilor: „*Aceasta o spun eu, nu Domnul*”. Și fratele Branham a fost doar un om. Alaltăieri am citit ceea ce a propovăduit fratele Branham în 17 martie 1963. Cât de exact a încadrat el Apoc. 10. Cu o zi înainte de a predica despre prima pecete, el a încadrat minunat Apoc. 10 și a spus că Domnul, ca Înger al Legământului, Se va coborî la iudei și ei Îl vor recunoaște. Clar și deslușit, cum n-ai putea-o face mai bine. Dar apoi, din păcate, vine propoziția: „Al șaptelea înger al bisericii este pe pământ când se va întâmpla această venire”. Fratele Branham avea în el dorința să aibă parte de tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Dar noi știm exact că mai întâi va avea loc răpirea, apoi va veni slujba celor doi proroci, trei ani și jumătate; apoi urmează cei trei ani și jumătate ai necazului celui mare. Conform peceții a cincea, fratele Branham a încadrat totul corect într-un mod unic, că acolo este vorba de iudeii care au fost martirizați în timpul celui de-al Doilea Război Mondial; ei au fost uciși doar pentru faptul că erau iudei. Fratele Branham a prezentat și acest lucru într-un mod foarte, foarte clar. Iar noi Îi suntem

mulțumitori Domnului pentru aceasta din toată inima. Dar când auzi ce au făcut frații din citatele lui...!

Fratele Branham a vorbit cu adevărat despre ceea ce i-a spus un frate că a visat: „Eu voi mai călări încă o dată pe această cale”. Din această afirmație ei au fondat învățătura că „fratele Branham va reveni și va ține slujba lui într-un cort timp de 30-40 de zile, în Statele Unite”. Este de neconceput așa ceva. O spun cu toată claritatea: tot ceea ce a privit slujba fratelui Branham s-a întâmplat. El nu trebuie să se întoarcă. Noi, prin, har am purtat pe întregul pământ Cuvântul care i-a fost descoperit lui. Voi nu vă puteți da seama ce se petrece în interiorul meu când văd diferitele direcții în toate orașele, mai ales în Brazilia. În aceeași localitate sunt 8, 10 până la 12 învățături și direcții diferite și toți se referă la proroc.

Noi suntem mulțumitori că ne putem referi la Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și știm că tot ce ne-a făgăduit Domnul se va întâmpla. În timpul nostru noi purtăm responsabilitatea ca prin har să purtăm și să dăm mai departe Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Să nu vorbim doar despre mesaj, ci să propovăduim întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu. Scumpii mei frați și surori, și astăzi peste tot sunt necazuri. Toți credincioșii trec prin diferite încercări. Așa cum Domnul nostru a fost batjocorit până la răstignire tot așa și noi suntem batjocoriți și neînțeleși. Dar suntem mulțumitori Domnului Dumnezeului nostru pentru ceea ce a făcut El în viața noastră.

Noi trebuie să spunem că niciodată n-a fost atât de greu să trăiești pe pământ ca acum. Vă rog uitați-vă cum sunt educați copilașii de la școală. Ei sunt învățați lucruri pe care doar oamenii maturi ar trebui să le afle. Dar totul decurge pe calea care trebuie, iar starea omenirii este ca a Sodomei și Gomorei, așa cum a spus-o Domnul. Dar suntem mulțumitori că sunt familii credincioase și copiii părinților credincioși primesc pentru ei îndemnul și sfaturile și le urmează. O spunem clar și deslușit: vrăjmașul îi ispitește pe tineri și le spune: „Voi pierdeți ceea ce vă oferă lumea”. Dar ceea ce oferă lumea duce în nenorocire, vă prăpădește. Calea largă pe care mergeți duce în nenorocire. Voi, tineri, adolescenți și maturi, aveți curajul să dați mărturie, să vă puneți de partea Domnului și să trăiți după Cuvântul Lui.

Pe scurt despre călătoria pe care am făcut-o în Brazilia. Așa cum am dat ieri mărturie, Dumnezeu a dăruit mult, mult har. Fratele nostru Claudio este sus la balcon și traduce. Dumnezeu a făcut lucruri mari, iar pentru aceasta doar Lui I se cuvine toată slava, cinstea și lauda. Frații noștri din diferite țări dau mărturii. Este puternic ceea ce Dumnezeu face în prezent. Credeți că însărcinarea pe care Domnul a dat-o este executată și toți care sunt hotărâți pentru viața veșnică acceptă și primesc ceea ce ne-a pregătit Domnul și ceea ce prin ultimul mesaj a fost și este propovăduit.

Ieri am citit versetele biblice în legătură cu a doua venire a Domnului. Sunt mulțumitor pentru faptul că noi am căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu, am primit har să recunoaștem ceasul și timpul și am acceptat și primit prin credință făgăduințele deosebite pentru timpul nostru. Deseori în acest loc noi am citit din Lc. 1:16-17. Prin slujba lui Ioan Botezătorul inimile părinților, credincioșii vechi testamentari, au fost întoarse la credința copiilor nou testamentari. Inimile au fost călăuzite în așa fel ca la prima venire a lui Hristos un popor bine pregătit să-L poată întâmpina pe Domnul.

Dar a doua parte a făgăduinței (Mal. 4:6b), în legătură cu Ilie, este că el va întoarce inima copiilor la credința părinților. Această făgăduință se împlinește în zilele noastre. Inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la credința părinților apostolici, la credința de la început. Sută la sută el a întors înapoi aceste inimi.

M-a sunat un frate din Australia și discuția cu el m-a atins foarte mult. Spun acest lucru cu o mare durere. Unul dintre frații noștri a predicat în adunarea de acolo în care eu am predicat în anul 1972. Ei toți au dat mărturie că au primit mesajul. Eu am fost deseori acolo, dar niciodată în timp ce eram acolo n-a fost serbată Cina. Acum, de Paști, când fratele nostru a fost acolo el a fost invitat să predice. Cina a fost sărbătorită în mod nebiblic cu sute de păhărele de lichior, iar farfuria era pe masă cu pâinea frântă mai dinainte, iar păhărelele de lichior erau deja pe masă. Fratele și soția lui au refuzat să participe la acea Cină, au lăsat să treacă pe lângă ei. Bineînțeles că după aceea a urmat o discuție. Tatăl aceluia frate responsabil, este un vechi prieten al meu. Fratele a spus: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu că te-a trimis pentru ca noi în sfârșit

să credem cum spune Scriptura”. Dați-vă seama, după atâția ani și încă să mai sărbătorești Cina într-un mod nebiblic!

O spun aici cu o mare durere. Și în tabernacolul Branham, în locul în care adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu a fost propovăduit Cina s-a sărbătorit cu păhărele de lichior care erau așezate pe o tavă. Și pâinea era frântă mai dinainte și adusă așa. Vă puteți da seama cum mă simt eu că fratele Branham a lăsat să se procedeze așa.... Dar aceasta arată tuturor că și el a fost doar un om. În 12 decembrie 1965 în adunarea fratelui Green din Tucson, Arizona, Cina a fost sărbătorită într-un mod nebiblic, cu sute de păhărele de lichior. Fiecare și-a luat păhărelul și a băut din el. Dar Sfânta Scriptură ne învață clar și deslușit: „așa cum este o pâine, noi ca Biserică suntem un singur Trup. Așa cum este o pâine tot așa noi suntem multe mădulare”.

Și noi, aici, fără să judecăm pe alții, din inimă putem da mărturie că de la început Dumnezeu ne-a dăruit claritate în întreaga învățătură biblică. Îi aducem mulțumire Domnului. În Fața Lui niciun om nu se poate lăuda. Voi toți o știți că eu l-am văzut pe fratele Branham pe norul supranatural înălțându-se spre cer, pe 24 decembrie 1965; era între orele 22³⁰ și 23. El este la Domnul, el a fost un proroc. De câteva ori el a spus: „Eu nu sunt un învățător”. Fratele Branham a lăsat în seama fratelui Neville ceea ce se întâmpla în adunarea din Jeffersonville. Când a fost întrebat de Cină, el a spus: „Duceți-vă la fratele Neville. El a poruncit și a introdus-o așa”. Încă o dată să-I mulțumim Domnului. Noi știm ce însărcinare a avut Pavel. El a spus ceea ce a trebuit să fie spus, iar noi toți am înțeles totul corect.

Al doilea punct este următorul. Scumpii mei frați și surori, dacă citim în întreaga literatură a fraților din Statele Unite peste tot se poate regăsi doar acel fals al celor spuse în iunie 1933, pe care nu-l mai poți schimba. Noi avem citatele și personal putem citi ceea ce a spus Domnul și apoi fratele Branham, adică faptul că „el va fi trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Apoi direct după aceea a spus: „Nu eu, ci mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos”. Apoi dacă citim multele falsificări din toată literatura lor este scris: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa tu vei premerge a doua venire a Domnului”.

Îi suntem foarte mulțumitori Domnului. Aceasta îmi aduce aminte de ceea ce a spus fratele Branham referitor la ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Un singur cuvânt introdus a provocat căderea în păcat, un singur cuvânt, cuvântul „nu”: Gen. 2 în comparație cu Gen. 3. În Gen. 2:16-17 (a fost dată porunca): *„Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci”*. Iar în Gen. 3:1: *„Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: «Să nu mâncați din toți pomii din grădină?»”*. Aceasta a fost suficient ca Satan să-i îndrepte atenția Evei înspre ceea ce avea el să-i spună.

La fiecare schimbare, la fiecare falsificare Satan își are mâna lui în joc ca să atragă atenția înspre el. Dumnezeu a pus în mijlocul nostru respectul ca noi, sută la sută, să ținem de Cuvânt și să rămânem în Cuvânt, să acceptăm, să primim și să credem doar ceea ce are El să ne spună.

Acum câteva versete biblice, care vorbesc despre revenirea lui Isus Hristos, pentru ca noi să vedem în câte contexte a fost adusă această temă. Citim din Mat. 24:39: *„și n-au știut nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului”*.

Oamenii din timpul lui Noe n-au crezut mesajul, nu l-au primit, și-au urmat mai departe căile lor și l-au privit de sus pe Noe. Dar apoi s-a descoperit că ei au rămas afară. Tot așa va fi și la revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru. Toți acei care n-ascultă ultima chemare, nu primesc ultimul mesaj și nu fac ceea ce a cerut Domnul de la noi, vor trăi cea mai mare dezamăgire.

Apoi Cuvântul din Mat. 25 foarte bine cunoscut, unde este vorba despre fecioare. Mat. 25:1: *„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelele și au ieșit în întâmpinarea mirelui”*. Fecioarele chibzuite și-au luat și vasul de rezervă ca să poată umple candela. Apoi vers. 10: *„Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*.

Aici avem din nou ultimul îndemn, ultima avertizare: cele ce erau gata pregătite... Scumpii mei frați și surori, aceasta este tema noastră principală: ca noi să fim gata când Domnul revine pentru a-i lua

Acasă pe ai Săi. Spun acest lucru în ciuda tuturor direcțiilor care se referă la proroc. Dar apoi mă gândesc că am văzut și am trăit răpirea, am văzut cum gloata îmbrăcată în alb a fost ridicată în sus. Toți erau tineri, toate surorile aveau părul desfăcut care atârna, iar noi eram ridicați în sus. Pe cât de sigur Domnul a știut că noi purtăm ultimul mesaj, pe atât de sigur i-a plăcut Lui să-mi arate răpirea, ca să știu că nu doar eu care propovăduiesc mesajul, ci toți care îl cred și-l primesc din inimă vor avea parte de răpire atunci când Domnul va reveni. Voi Îi veți mulțumi lui Dumnezeu că noi ne-am putut strânge împreună o dată pe lună, ca să ascultăm din nou Cuvântul. Așa cum am citit noi versetele biblice de sute de ori, le-am recapitulat și recitat, și de fiecare dată lumina luminează tot mai puternic. Dumnezeu dăruiește har și noi știm că El ne vorbește și că noi avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Apoi mergem la 1 Cor. 15:23-24: „*dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la revenirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos. În urmă, va veni sfârșitul*”, când va avea loc judecata de apoi. Mai întâi Hristos ca cel dintâi rod. El este învierea și viața.

Haideți ca acum să împărtășim câteva gânduri despre ceea ce s-a întâmplat în dimineața de Paști. Femeile au venit la mormânt, dar mormântul era gol. „*Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu? Nu este aici. Mergeți și spuneți ucenicilor că El a înviat, trăiește*”. Apoi citim cum, după învierea Lui, El S-a descoperit în diferite situații: celor doi ucenici în drum spre Emaus, le-a vorbit de Cuvântul lui Dumnezeu; a vorbit la cinci sute de frați deodată, a stat în mijlocul lor; apoi mai târziu a petrecut patruzeci de zile împreună cu apostolii și ucenicii și le-a arătat în împlinire ceea ce era scris în Vechiul Testament, că Domnul a făcut așa cum a fost hotărât. Inimile lor ardeau pentru că El personal vorbea cu ei. Acolo nu un predicator a ținut o predică, ci Domnul personal a vorbit cu ei. Apoi la sfârșitul celor patruzeci de zile Și-a luat ucenicii deoparte i-a dus sus pe munte, S-a rugat încă o dată, Și-a ridicat încă o dată mâinile și i-a binecuvântat. Pe când îi binecuvânta, a fost înălțat la cer sub ochii lor.

Cât de mulțumitor sunt eu că, după învierea Sa, Domnul nostru a fost cu fiecare în parte: cu femeile, cu ucenicii Lui, apoi S-a arătat la cinci sute de frați deodată. După învierea Lui, El a fost prezent peste tot

unde era adunat poporul Lui și El a spus ce a trebuit să fie spus. Și până în ziua de astăzi a rămas așa. Noi putem spune că Domnul ne-a vorbit.

Scumpii mei frați și surori, ceea ce vă citesc eu de aici n-am zis-o eu de la mine, aceasta este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, nu este Cuvântul meu. Eu doar citesc ceea ce este scris aici. De aceea Pavel a putut spune: „*atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor; ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu*”(1 Tes. 2:13), cum și este cu adevărat. Fiecare verset pe care vi-l citesc de aici este Cuvântul lui Dumnezeu. Prin acesta Domnul personal vorbește fiecăruia în parte. Eu n-am de spus nimic aici, în niciun singur verset. Totul este sfânt, este Cuvântul prin care Domnul personal ne vorbește. Suntem mulțumitori pentru acest Cuvânt.

Așadar s-o mai spunem o dată. Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit într-un trup muritor. A luat asupra Lui toată vina și păcatele noastre, El a luat asupra Lui tot ceea ce ne-a despărțit de Dumnezeu. Un trup muritor a fost pus în mormânt, un trup nemuritor a înviat. Și El a putut spune: „*...iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților*”(Apoc. 1:18). Isus este Biruitorul. Lui Îi aducem slava și cinstea pentru aceasta.

Acum citim din 1 Tes. 2:19: „*Căci cine este, în adevăr, nădejdea, sau bucuria, sau cununa noastră de slavă? Nu sunteți voi, înaintea Domnului nostru Isus Hristos, la revenirea Lui?*”. Roadă care răsare acum. Roadele Duhului sunt frumoase și bune. Dar roada Duhului crește. Darurile au fost date, ele sunt și apoi nu vor mai fi. Dar roada Duhului crește, este o parte a vieții tale duhovnicești, prin har.

Scumpii mei frați și surori, de aceea roada care răsare acum, ca rezultat al ultimului mesaj, va fi o proprietate deosebită înaintea Domnului. Așa cum deja este scris în Maleahi: „*Ei vor fi ai Mei, zice Domnul oștirilor, Îmi vor fi o comoară deosebită (o proprietate deosebită), în ziua pe care o pregătesc Eu*” (Mal. 3:17). Toți care acum au primit trecere înaintea lui Dumnezeu iau asupra lor ocară și batjocura, și din inimă cred că Dumnezeu l-a trimis pe prorocul Său cu mesajul, iar noi suntem acum rodul acestui mesaj divin. „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, AȘA VORBEȘTE*

DOMNUL; nu vă atingeți de ce este necurat” (2 Cor. 6:17). Îi aducem mulțumire Dumnezeului nostru că, Cuvântul Lui nu s-a întors gol înapoi. Și în timpul nostru nu s-a întors gol înapoi. Noi putem crede că pe întregul pământ vor fi câteva milioane.

Din 1 Tes. 4 citim vers. 15 și 16. Acest lucru îmi place foarte mult. În vers. 15: *„Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului:...”*. Puternic! Este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL, este un Cuvânt al Domnului. Continuăm: *„noi cei vii, care vom rămâne până la revenirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul...”*. Spuneți „Amin” la aceasta. Încă o dată un „Amin”. *„Căci însuși Domnul, cu un strigăt...”*. Când va fi dat acest strigăt de trezire el va fi dat morților. Strigătul de trezire din Mat. 25 este dat celor ce trăiesc, celor vii. Este foarte important să ai această deosebire. Încă o dată: *„Căci însuși Domnul...”*. Același Isus care a fost înălțat în cer va reveni în același fel (Fapte 1:11).

Citim mai departe. Este puternic. 1 Tes. 5:23: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin; și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos”*.

Nu este Cuvântul meu, ci este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Vă rog ca fiecare din voi să-l primiți, luați-l personal, acceptați-l și primiți-l. Dacă aici este scris: *„Dumnezeul păcii...”*, atunci scumpii mei frați și surori, căutați pacea și urmăriți-o/alergați după ea. Dumnezeu să ne dăruiască acest lucru. Citim de la început: *„Dumnezeul păcii să vă sfințească”*. Ne oprim la aceasta. Acum spune în inima ta și cu gura ta: *„Doamne, sfințește-mă pe deplin”*. Aici este scris: *„să vă sfințească pe voi toți”*, dar ni se adresează fiecăruia personal. Îi mulțumim Domnului că răscumpărarea și ceea ce s-a întâmplat pentru noi stă la dispoziție pentru fiecare dintre noi personal. *„Dumnezeul păcii să vă sfințească El însuși pe deplin”*. *„fără prihană”*. Frați și surori, este posibil acest lucru să vă facă *„fără prihană”*? *„și duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru să fie păzite întregi, fără prihană, la revenirea Domnului nostru Isus Hristos”*.

Fie ca Domnul Dumnezeu să ne dăruiască această credință nouă celor ce contăm că revenirea Domnului va avea loc în timpul nostru.

Acest verset biblic n-a fost scris acum 300 sau acum 500 de ani. Astăzi este în vigoare în viețile noastre. Fie ca să se întâmple cu fiecare din noi care acum am acceptat și primit scumpul și prețiosul Său Cuvânt. O sfințire deplină prin Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu. „*duhul vostru, sufletul vostru și trupul vostru*” – sunt incluse toate domeniile. Pentru ca la revenirea Domnului nostru Isus Hristos noi să fim fără prihană. Eu am curajul să spun că niciunul dintre noi nu păcătuiește intenționat sau face ceva ce n-ar face în prezența lui Dumnezeu. Noi toți, cu teamă și respect, trăim înaintea lui Dumnezeu. Așa cum Enoh a umblat cu Dumnezeu, tot așa și noi umblăm cu Dumnezeu prin har. Și în felul acesta rămânem fără prihană, fiind pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Lui, care este foarte, foarte aproape.

Apoi Cuvântul din 2 Tes. 2:1: „*Cât privește revenirea Domnului nostru, Isus Hristos, și strângerea noastră laolaltă cu El* („și unirea noastră cu El” – lb. germ.), *vă rugăm, fraților..*”. S-o luăm la inimă. Aici ne este adresată o rugămintă. Să fim pregătiți/gata când Domnul va reveni pentru a-i lua Acasă pe ai Săi.

Am putea citi mai departe toate aceste versete biblice: 2 Tim. 4 și mai departe. Mai citim Evrei 10:25: „*Să nu părăsim adunarea noastră* („Să nu scăpăm/pierdem adunările noastre” – lb. germ.), *cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții* („ci să ne încurajăm unii pe alții” – lb. germ.) *și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua ziua revenirii lui Isus Hristos se apropie*”.

Scumpii mei frați și surori, și acest Cuvânt nu l-a scris Pavel sau fratele Branham, ci Domnul Dumnezeu ne-a lăsat Cuvântul Său. Iar noi luăm acest Cuvânt ca fiind un Cuvânt al lui Dumnezeu; și de fiecare dată este vorba de revenirea Domnului.

Citim în 2 Tim. 4 ceea ce mi-a poruncit Domnul mie să citesc. Și acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Citim în 2 Tim. 4:1: „*Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa*”. Arătarea Sa este revenirea Lui.

Scumpii mei frați și surori, la aceasta permiteți-mi să spun următoarele. Este o mare deosebire între a citi și a auzi. Dacă auzi vocea puternică și poruncitoare a Domnului răsunând: „Robul Meu,

ridică-te și citește 2 Tim. 4!”). Aici este vorba de revenirea Domnului, când Domnul Se va arăta. Așa cum am citit din 1 Tes. 4, pe toți care sunt deja în slavă Domnul îi va aduce cu El, mai întâi vor învia morții în Hristos. Apoi, noi care trăim și vom fi rămas în viață vom fi schimbați și după aceea vom fi luați în slavă, pe nori, ne vom întâlni cu El în văzduh și vom cu El pentru totdeauna.

Dumnezeu S-a ostenit mult, i-a vorbit fratelui Branham. Eu pot spune acest lucru așa: de șaptesprezece ori El mi S-a adresat cu „robul Meu” și mi-a dat călăuziri. Dumnezeu se preocupă de Biserica Lui. Biserica Lui este totul pentru El. Vă rog spuneți-mi, Și-a vărsat El Sângele Său pentru altcineva? El Și-a dat Sângele pentru aleșii Lui, pentru Biserica Lui. El este Întâiul născut dintre mulți frați, așa cum este scris în Ps. 89:27: „*Eu îl voi face întâiul născut*”, și apoi Ps. 22. Toate anunțurile...Întâiul născut dintre mulți frați. V-o mai spun o dată: Are Domnul și Răscumpărătorul nostru ceva mai prețios, de care Se preocupă, decât gloata Sa răscumpărată prin Sânge? El Se îngrijește de noi, dorește ca noi să fim pregătiți când El va reveni.

V-o mai spun o dată: cu adevărat va fi așa că toți care acum pot crede din toată inima lor și permit să le fie valabil adevăratul mesaj al Cuvântului, n-adaugă și nu scot nimic din el, ci, sută la sută, rămân în Cuvânt, ei vor avea parte de revenirea Domnului Isus Hristos. Atunci se va întâmpla că ce este muritor în noi va fi înghițit de viață, așa ca la Domnul nostru. În înviere trupul nostru muritor va atrage nemurirea, lucrurile trecătoare vor atrage veșnicia, iar noi vom fi schimbați în chipul Domnului nostru. Scumpii mei frați și surori, vă rog acceptați-o, luați-o în serios. Domnul Dumnezeu Se îngrijește de noi, de aceea fratelui Branham i-a dat mereu călăuziri. Nu doar în 11 iunie 1933 a primit călăuziri din partea Domnului, nu doar în 7 mai 1946, ci și în martie 1962 și în diferite zile și date a primit din partea Domnului călăuziri deosebite. A primit călăuzirea: „Întoarce-te înapoi în Jeffersonville și depozitează hrana”, și călăuzirea: „Du-te în Arizona, pentru că acolo se va coborî norul”. El a primit călăuziri să împărtășească totul Bisericii.

De fiecare dată putem accentua acest lucru: noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci L-am urmat pe Domnul nostru Isus Hristos care încă mai folosește oameni pentru ca scumpul și sfântul Său

Cuvânt să fie propovăduit și să poată fi crezut de toți cei ce sunt din Dumnezeu. Isaia a strigat: „Cine a crezut mesajul nostru?” Ce să facem noi astăzi? Cine a crezut ultimul mesaj divin? Cu acela care l-a crezut vor trebui să se împlinescă toate făgăduințele de dinaintea revenirii Domnului. În viața noastră se va împlini totul așa cum a făgăduit Domnul Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Scumpii mei frați și surori, Domnul este credincios. S-o mai spunem o dată din adâncul inimii noastre: Domnul Se îngrijește de Biserica Lui răscumpărată prin Sânge. El S-a îngrijit ca ultima făgăduință principală să se împlinescă: că Dumnezeu va trimite un proroc pentru ca inimile noastre să fie întoarse înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt. El S-a îngrijit ca toate făgăduințele, de la primul la ultimul capitol, să fie descoperite. Acum noi trăim în cea mai minunată perioadă de timp a timpului de har, dar cu cea mai mare responsabilitate înaintea Feței Dumnezeului nostru.

Așa cum am spus și ieri, niciunui om nu i se cuvine cinstea, ci doar Domnului Dumnezeului nostru. Noi suntem doar oameni, așa ca Ilie, oameni ca toți ceilalți oameni. Dar Domnul este Dumnezeu. Îi suntem mulțumitori că Îl putem crede, putem crede Cuvântul Său pe care l-am acceptat și primit. Cu adevărat noi nu putem primi nicio singură interpretare, nu admitem nicio interpretare ca valabilă. Ci doar ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu în original.

Scumpii mei frați și surori, acum să-I mulțumim Domnului împreună. Apoi, toți cei ce doresc să-și dedice viața Domnului, care n-au trăit încă o pocăință, care n-au trăit o înnoire, n-au trăit nașterea din nou, care n-au trăit botezul cu Duhul Sfânt, au posibilitatea s-o trăiască.

Credeți-mă, va veni ziua când noi vom veni în această încăpere nu pentru a ne așeza pe scaune ca să ascultăm până vine predica. Ci noi ne vom prăbuși pe genunchi, ne vom ruga și-L vom implora pe Dumnezeu. Va veni ziua când nu se va mai predica, va veni ziua când Domnul va confirma în mijlocul nostru Cuvântul predicat, Cuvântul descoperit, prin har. De fiecare dată sunt mulțumitor pentru Rom. 9:28: „Căci Însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui și o va duce la încheiere”. Noi ne-am făcut partea noastră, am purtat mesajul până la

marginile pământului. Suntem mulțumitori pentru toți frații noștri care dau mai departe hrana.

Să spunem și acest lucru pentru toți frații noștri care slujesc cu Cuvântul. Vă rog întoarceți spatele tuturor interpretărilor, întoarceți-vă înapoi la Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, smeriți-vă sub brațul puternic al lui Dumnezeu.

Credeți-mă. Dacă chiar aici în orașul nostru avem șase direcții diferite ale mesajului, atunci ce înseamnă aceasta? Ce suntem noi pentru toți ceilalți? Aceasta este o rușine. Cum am spus, în Lima, Peru, sunt 80 de grupări diferite care toate se referă la fratele Branham – amăgire și încă o dată amăgire. Dumnezeu a dat o însărcinare în timpul nostru, și atunci nu este vorba de mine, ci este vorba de ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru această perioadă de timp, adică Cuvântul să fie purtat pe întregul pământ. Apoi se poate împlini doar un lucru: „Cine vă ascultă pe voi, Mă ascultă pe Mine, și cine vă primește pe voi acela Mă primește pe Mine”. Să spun eu altceva când Domnul a exprimat o trimitere directă? Și nu ești primit... Ce înseamnă aceasta? Ce înseamnă aceasta? Ce le mai rămâne?

S-o spunem încă o dată. Este un mare har. Când îi auzi pe toți frații din toate țările care dau mărturie, cum a venit mesajul în țara lor. Ieri am vorbit pe scurt despre cum a ajuns mesajul în Europa de Est, în Polonia, Cehia, Slovacia, România, Ungaria, Iugoslavia. Peste tot Domnul Dumnezeu a deschis ușile, în anii 1968, 1969. După aceea au fost adăugați toți ceilalți. Dar acum pe întregul pământ frați din 172 de țări urmăresc acum vestirea și trăiesc acest serviciu. Cine a ascultat a putut auzi cum frați din închisori, din tabere de refugiați, peste trei mii de oameni de acolo ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Cine s-a îngrijit pentru aceasta? Să fim mulțumitori pentru frații noștri pe care Domnul îi poate folosi. Pentru ca acum întreaga lume să poată auzi ultimul mesaj, și noi să ne putem trăi pregătirea noastră pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți.

Doar un singur gând adresat tuturor celor ce doresc să-și dedice viața Domnului. Avem frați și surori în mijlocul nostru care doresc să se boteze? Dacă sunt, vă rog ridicăți-vă ca să vă vedem. Dacă nu, atunci așteptăm până data viitoare. Sunt? Da, sunt șase persoane care

doresc să se boteze. Bine. Ne ridicăm cu toții și împreună Îi vom mulțumi Domnului.

Acum îi rog pe toți cei ce doresc să se boteze să vină în față. După aceea îi vom dedica Domnului pe fratele Kurt și pe fratele Petrovici pentru slujba în Macedonia, Serbia și unde vor merge.

Voi care doriți să fiți botezați, L-ați acceptat voi pe Mântuitor ca Mântuitorul vostru personal? Credeți voi că păcatele voastre vă sunt iertate și că acum voi încheiați legământul unei conștiințe curate cu Dumnezeu? Îi aducem mulțumire Domnului pentru aceasta.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează-i Tu pe frații și surorile noastre, binecuvântează-i, Doamne, fii Tu cu ei. Viețile lor să-Ți fie dedicate Ție pentru timp și veșnicie. Iubite Domn, Tu ai isprăvit răscumpărarea, Tu i-ai primit. Îți mulțumim pentru ce le-ai dăruit lor și nouă. Binecuvântează-i pe toți cei ce se botează astăzi și fii Tu cu ei în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.